

توراه اور • پاراشاها ویشلاخ • مامار 2

וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך...

و فرستادگان نزد یعقوب بازگشتند و گفتند: آمديم...

تقديم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربه، رب لیوی ییتسخاک

LikuteiTorah.com

پاراشای حسیدی

/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayishlach/2

1 וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו.

«فرستادگان نزد یعقوب (יעקב) بازگشتند و گفتند: نزد برادرت، عیسو (עשו)، آمديم؛ او نیز به استقبال تو می‌آید و چهارصد مرد همراه او هستند.»

פי' תשובת המלאכים הוא כך שעם היות שמחמתך ראוי ונכון מאד שיומשך אליך מבחי' המקיף דתהו מאחר שנמצא בך השלימות של התקון

شرح آن چنین است: پاسخ فرستادگان این بود: هرچند از جهت تو بسیار شایسته و بجاست که از مرتبة نور فراگیر (مקיף, makif) توهو (תהו, Tohu [آشوب]) به سوی تو نازل شود، زیرا کمال تیکون (התקון, Tikkun [اصلاح]) در تو یافت می‌شود، اما چه می‌توان کرد؟ مانع از ناحیه برادرت عیسو است؛ او هنوز در پایین، در وضعیت שבירה (shevirah [شکست]) است و هنوز به هیچ وجه پالوده نشده است.

אבל מה לעשות שהמניעה היא מצד עשו אחיך שהוא עדיין למטה בבחי' שבירה ולא נתברר עדיין כלל וא"כ איך ישפיע לך משרשו המקיף דתהו הנ"ל מאחר שהוא בעצמו עדיין למטה.

پس چگونه می‌تواند نور فراگیر توهو را که پیش‌تر یاد شد، از ریشه خود به تو افاضه کند، درحالی‌که خود او هنوز در پایین است؟

2 והראי' [והראיה] ע"ז שהוא בשבירה הוא כי וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. פי' ד' מאות איש

הם דינים קשים של החיצונים הנמשכים מן ת' בתי דינין קשין דמשתכחין כמ"ש באד"ר [באדרא רבא].

و دلیل بر این‌که او در حالت شکستگی است، این است که «او نیز به استقبال تو می‌آید و چهارصد مرد همراه او هستند». مقصود این است که چهارصد مرد، احکام سخت‌گیرانه نیروهای بیرونی‌اند؛ این احکام از چهارصد خانه داوری سخت که وجود دارند سرچشمه می‌گیرند، چنان‌که در ایدرا ربا (ایدرا ربا, Idra Rabba) نوشته شده است.

3 וכנודע ששרש שרשם של ד' מאות איש הנ"ל נתהווה מן ד' מאות שקל כסף שנתן אברהם אע"ה [אבינו

עליו השלום] לעפרון.

چنان‌که معلوم است، ریشه ریشه این چهارصد مرد از چهارصد شِکِل نقره‌ای پدید آمد که ابراهیم (אברהם)، پدرمان، علیه‌السلام، به عفرون (עפרון) داد.

שהד' מאות שקל הנ"ל הם ת' עלמין דכסופין דירתי צדיקייא לעלמא דאתי דהיינו שהם בחי' אורות שפע ענג העליון הנמשכים מבחי' עתיקא קדישא

זیرא אין چهارصد شکل همان چهارصد جهان اشتیاق اند که صالحان (צדיקים, tzaddikim) در عالم آینده به ارث می‌برند؛ یعنی، آن‌ها نورهایی از جریان لذت برین (תענוג, taanug) هستند که از مرتبة «کهن مقدس» (עתיקא קדישא, Atika Kadisha) جاری می‌شوند.

שהוא בחי' ממוצע בין עצמיות הא"ס לעולם האצי' כנודע שהכתר הוא ממוצע בין המאציל לנאצלים ומשם נמשכו השפעות ענג העליון לצדיקים לע"ל [לעתיד לבוא].

که مرتبه‌ای واسطه میان ذات بی‌نهایت مطلق (אין סוף, Ein Sof) و عالم صدور (אצילות, Atzilus) است؛ چنان‌که معلوم است تاج (כתר, Keser) واسطه میان مبدأ افاضه و دریافت‌کنندگان فیض است؛ و از آنجا جریان‌های لذت برین در زمان آینده به صالحان می‌رسد.

וזهو ענין ת' עלמין דכסופין והם ד' מאות שקל כסף הנ"ל. ונק' עובר לסחר כי כתר נק' סוחר לשון (שבת יג.) סחור סחור שהוא בחי' המקיף לכל ההשתלשלות.

این معنای چهارصد جهان اشتیاق است، و آن‌ها همان چهارصد شکل نقره یادشده‌اند. و «عובר לסחר (over lasocher)» نامیده می‌شوند، زیرا (socher) «סחר» Keser نامیده می‌شود؛ از تعبیر (Shabbos 13a) «סחור סחור» (دور بگرد، دور بگرد)، زیرا آن مرتبه، نور محیط (מקיף, makif) بر سراسر زنجیره نزول عوالم (השתלשלות, hishtalshelus) است.

ות' עלמין דכסופין הנ"ל הם עובר לסוחר שהם באים ونמשכים מעצמות אא"ס [اور אין סוף] שלמעלה גם מהכתר ועוברין ونמשכין בהכתר ומשם נהרין לצדיקיא לע"ל [לעתיד לבוא].

و این چهارصد جهان اشتیاق یادشده همان «عובר לסوחר» هستند [که از میان «סוחר» می‌گذرند]؛ زیرا از ذات نور بی‌پایان (اور אין סוף, Or Ein Sof) می‌آیند و از آن جاری می‌شوند، ذاتی که حتی از Keser نیز والاتر است؛ سپس از میان Keser می‌گذرند و از آنجا به صالحان در زمان آینده نور می‌افشانند.

וענין הנתינה לעפרון הי' [היה] בדרך ענין ירידת הבירורים כדי להוציאם אח"כ ממנו בתוס' [בתוספת] ברכה כו'.

و بخشیدن به عفرون، به شیوة فرودآمدن پالایش‌ها (בירורים, birurim؛ جرعه‌هایی که باید پالایش شوند) بود، تا پس از آن با برکتی افزون‌تر از او بیرون آورده شوند، و الی آخر.

אך ביני לביני הן שירדו כ"כ [כל כד] למטה מטה ונעשו בחי' ד' מאות איש לעשו. והוא בחי' ש"ק כמ"ש (ישעיה נ) אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם.

اما در این فاصله، آن‌ها چنان بسیار به پایین و پایین‌تر فرود آمدند که به چهارصد مرد عیسو بدل شدند. این مرتبه ساک (ש"ק, sak) است [چهارصد]، چنان‌که نوشته شده است (ישעיה 50): «آسمان‌ها را به سیاهی می‌پوشانم و پلاس را پوشش آن‌ها می‌سازم.»

וכן ארז"ל [אמר רבותינו זכרונם לברכה] (סנהדרין קא.) התורה חוגרת שק כו' דהיינו שנתהווה בחי' לבוש שק שהחיצונים יונקים ממנו ולע"ל [ולעתיד לבוא] בגמר כל הברורין כשיבולע המות לנצח (זכריה יג)
و همچنین حکیمان ما، یادشان به برکت باد، گفتند (סנהדרין 101a): «تورات پلاس بر تن می‌کند»، و الی آخر؛ یعنی جامه‌ای از پلاس پدید آمد که نیروهای بیرونی از آن تغذیه می‌کنند.

ואת רוח הטומאה אעביר כו' אז יחזיר עפרון הד' מאות שקל כסף לשרשם אל הקדושה בשלימות.
و در زمان آینده، با به‌پایان رسیدن همه پالایش‌ها (بیروریم, birurim)، هنگامی که مرگ برای همیشه بلعیده شود، (زכریا 13) «و روح ناپاکی را برمی‌دارم»، و الی آخر؛ آن‌گاه عفرون (عפרון) چهارصد شِکل نقره را به ریشه آن‌ها، به سوی قدوسیت، به‌طور کامل بازخواهد گرداند.

ומעתה ידע יעקב שא"א שישפיע לו עשו משרשו את המקיף דתהו אשר הוא מבקש מאחר שהוא בעצמו למטה.

از این‌رو یعقوب (יעקب) دانست که محال است عیسو (עשו) نور فراگیر عالم تهو (המקיף دתהו, makif of Tohu [آشفگی]) را که یعقوب در پی آن است، از ریشه خود به او ببخشد؛ زیرا خود عیسو در پایین است.

4 ואין עצה אלא רק שימשיך יעקב בעצמו את המקיף הנ"ל. ולזאת כשידע שבעצמו צריך להמשיך המקיף הנ"ל

هیچ چاره‌ای نیست جز اینکه خود یعقوب (יעקب) این نور محیط (مקיף, makif) را به پایین فرود آورد.

לכן הוצרך להעלות מ"ן [מ"ן נוקבין] כנגדו כדי להמשיך עי"ז את המקיף כי روح אייתי روح כו'.

از این‌رو، وقتی دانست که خود باید این نور محیط یادشده را فرود آورد، ناگزیر بود آب‌های مؤنث (מ"ן, mayin nukvin) را به‌سوی آن بالا ببرد تا بدین‌وسیله آن نور محیط را فرود آورد؛ زیرا «روح، روح می‌آورد» و الی آخره.

**וזהו ענין המנחה ששלח יעקב לעשו הוא בחי' העלאת מ"נ [מיינ נוקבין] להמשיך מ"ד [מיינ דוכרין] דמקיף
דתהו הנ"ל.**

این است معنای هدیه‌ای که یعقوب برای عیسو فرستاد: این هدیه همان بالا بردن آب‌های مؤنث بود تا آب‌های مذکر (م"ד, mayin duchrin) نور محیط عالم آشوب (תהו, Tohu) را که پیش‌تر یاد شد، فرود آورد.

**ולכך שלח גמלים אף שהם בהמות טמאות כי לגבי או"מ [אור מקיף] הנ"ל כחשכה כאורה כו'. וכמשי"ת
[וכמו שיתבאר] לקמן בעז"ה [בעזרת השם] בענין ויקח מן הבא בידו מנחה כו':**

از این رو شترها را فرستاد، هرچند حیواناتی ناپاک‌اند؛ زیرا در نسبت با این نور فراگیر (اور مکیف, Or Makif)، «تاریکی همانند
روشنایی است» و الی آخره. چنان‌که به یاری **ה'**، در ادامه دربارهٔ «و از آنچه به دستش رسیده بود هدیه‌ای برگرفت» و الی
آخره توضیح خواهیم داد.

دربارهٔ این نسخه

.the English translation و This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>

ترجمه و شرح انگلیسی: با کمک هوش مصنوعی (openai/gpt-6-luna-pro:batch) برای likuteitorah.com تهیه شده و با متن عبری و سفاریا مقابله شده است؛ هنوز ویراستار انسانی آن را بازبینی نکرده است. لطفاً هر مطلب مهمی را با متن عبری مقابله کنید.

ربه خواست که ماماریم پارشای آن هفته، «پارشای حسیدی»، در همان هفته و در طول هفت روز آن آموخته شوند (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309 /parsha). چرا آن را بیاموزیم و برکات ربه: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-

پروژه‌ای رایگان و غیرتجاری؛ هیچ‌چیز در اینجا فروخته نمی‌شود. وابسته به Kehot, Sefaria یا کتابخانهٔ لوباوویچ نیست. © likuteitorah.com

از 2/vayishlach/torah-ohr/fa/likuteitorah.com

تقدیم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربه، رب لیوی بیتسخاک